

Atunci când soarele apune

Artangel

Atunci când soarele apune
Într-un sfârșit de luna mai,
Oamenii buni să se-adune,
Bucuroși, într-un colț de Rai!

Să vadă vișinii în floare
Purtând rochii de mireasă,
Când pe-a cerului culoare,
Curcubeiele se lasă!

E protecția divină
Ce-ntr-un semicerc se-arată,
Cu un zâmbet de regină,
Pe cupola ei bombată.

Da cât suferă pământul...
E permanent exploatat,
Arșița, gerul și vântul,
De-atâta timp l-au maltratat!

Dar e umil și rezistent
Și ce vremuri o să vină...
Dar cel mai sadic oponent,
Îi e omul cel cu vină!

Oamenii nu se potolesc...
Dar se miră toată lumea
Când unele dealuri pornesc
Și vin la vale aiurea!

Când se-nfurie pământul
Ne-amintim de-a lui candoare,
Cutremurul, apa și vântul,
Schimbă a vieții culoare!

Inocența e furată!
De ce lipsesc cei șapte ani?
Moralitate-a e uitată,
Și transformăm totul în bani!

Când soarele ne-ndrumă,
Pământul ne dă bucate...
Dar unii prea mult consumă,

POEZII ONLINE

Deși ne dă pe săturate!